

Lovens Gang, og blandt dem, der have holdt et og andet tilbage, hører jeg: Ærede Medlemmer ville fra Sagens første Behandling vide, at nogen særlig stor Ven af disse Lovforslag er jeg ikke. Imidlertid har jeg dog ønsket dem fremmet til videre Behandling, og derfor har jeg ikke heller været med til at stille indgribende Ændringer under Udvalgets Behandling af Sagen. Naar der imidlertid nu fra andre ærede Medlemmer er kommet nogle Ændringsforslag frem, som jeg personlig er ganske enig i, ønsker jeg ogsaa at stemme for disse, og i saa Ord at angive mine Grunde dertil.

At jeg er stemt for det af det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen) stillede Forslag om en Forandring af de kommunale Skatteløbe, fremgaar alene deraf, at i Betænkningen har jeg i Forbindelse med en Meningsfælle i Udvalget (S. Hage) udtalt Ønsker i ganske lignende Retning, vi have blot ment, at det maatte heldigst og naturligt komme fra Regeringen, og det have vi henstillet kunne ske under Sagens videre Gang. Jeg agter da at stemme for dette Forslag, men fremfor det ønsker jeg dog at dvæle ved Forslaget Nr. 1 paa Blad 282 og da specielt det sidste Punkt i samme, som gaar ud paa, at Udbyttet af „foran nævnte Indkomst- og Formueskat til Staten“ skal deles mellem Staten og Kommunerne. Det giver heri Udtryk for nogle Betragtninger, som jeg i Udvalget særlig har gjort mig til Tolk for. En Hovedindvending fra mig mod hele Indkomstkataløben er, at man kan gøre, hvad man vil for at stifte gode Vigningsmyndigheder. Vigningen vil dog let kunne blive mere eller mindre vilkaarlig, og den sikreste Vej til at hjælpe paa dette er, at man gør Vigningsmyndighederne saa interesserede, som muligt i at faa Sandheden frem. Derfor er det ganske vist min Mening, at naar de, der skulle foretage Vigningen af Skat til Staten, komme til samtidig at ligne til deres egne Amts- og Sognekommuner, har man større Udset til at faa Sandheden frem, fordi der nu en Gang er større Interesse for ens egen Kommune, end der er over for Statskassen. Det er dette praktiske Hensyn, der gør, at jeg blandt andet søger mig meget tiltalt af denne Bestemmelse. — Naar jeg ikke har stillet noget Forslag i Udvalget i samme Retning, er det, fordi det fra min Side da vilde være blevet endnu langt mere indgribende. — Jeg har ikke haft den afgjorte Indvending mod at oversføre Gammelstatten til Kommunerne som den ærede Forslagsstiller. Det har jeg angivet mine Grunde til ved første Behandling. Det er i alt Fald ikke den Omsfordeling, der vilde være

mig mest imod, der er andre af dem, som have været fremme baade nu og tidligere, som jeg har haft endnu mere imod; men imidlertid indrømmer jeg, at der kan være noget meget uheldigt i at bevare Gammelstatten for Statskassen, og naar Følgen deraf saa tillige bliver, at der kommer denne Deling af Indtægt mellem Stat og Kommune, kan jeg helt ud være med til at stemme for dette Forslag. De Indvendinger der ere gjorte imod det, have ikke for mig nogen særlig Betydning. Der er indvendt, at det vil influere paa de kommunale Hartkornskatter. Jeg kan ikke ret se dette. Jeg tror, det vil snarere influere paa Formue- og Beslighedsstatterne. De ville blive noget slemmeligere i Kommunerne, thi Hartkornskatten er det vel Tanken efter denne Omsfordeling af Statterne og den dermed følgende Lettelse for Vandkommunerne saa vidt muligt at faa sikret. Jeg tror, det er mere Formue- og Beslighedsstatten, det vil influere paa og lette paa, og det kan jo være ret uheldigt. Jeg kan ej heller dele den Indvending mod dette Forslag, som den højt ærede Minister fremførte, og som ogsaa den ærede Ordfører sluttede sig til, at man ved ganske vist, hvad det nu vil dreje sig om, man ved, hvordan Summerne vilde fordele sig nu, men i Aarenes Løb vil det blive en helt anden Fordeling. Denne Forandring i Fordelingen maa jeg nemlig nærmest betragte som en Fordel ved dette Ændringsforslag, thi det er ganske sikkert, at den nuværende Fordeling eller rettere sagt de Følger af at indføre en Formue- og Beslighedsstat paa hele Landets Befolkning for derefter at dele den ud til Kommunerne, har kun sin Berettigelse som en ganske ekstraordinær Foranstaltning, der netop bør være knyttet til en med Næblikets Krav stemmende Fordeling af de fremkomne Beløb. Hvis derfor Formue- og Indkomstkatten giver et væsentlig større Beløb i Fremtiden, er det uheldigt og heldigt, at dette ogsaa i væsentlig Grad kommer de Kommuner til gode, som kommer til at yde den forøgede Skat. Den ærede Ordfører sagde, at det er de rige Kommuner som ikke trænge, der ville give den voksende Indkomstkatt, men dertil er jeg enig med det ærede Medlem for Sjøbenhavns 4. Valgkreds, at det er ingenlunde absolut de rigeste Kommuner, men det er de Kommuner, der ere i stærkest Udvikling, og som derfor ogsaa trænge mest til forøgede Indtægter. At de da gennem Aarenes Løb faa Støtte fra en voksende, af dem selv ydet Skat, anser jeg derfor netop som en Fordel ved dette Forslag fra de ærede Medlemmer, og særlig vil jeg sige over for den ærede Ordførers Betragtning, der gik ud